

Una gesta i molta suor

El ple català, difícil. La possibilitat que els quatre equips del país es juguin les dues places d'ascens en l'última eliminatòria es redueix. El Llagostera haurà de capgirar un 2-0 i els altres, treballar de valent

Lago Júnior, d'esquena, i Querol lamenten una acció ofensiva desaproveitada pel Nàstic en el partit de diumenge contra el Sestao Foto: JOSÉ CARLOS LEÓN.

La classificació de quatre equips catalans per a la segona eliminatòria de la fase d'ascens va ser un fet històric i que no quedessin aparellats entre si va obrir la porta a aconseguir un ple d'equips catalans en l'últim esglaó, el que ha de determinar els dos equips que acompanyaran el Racing de Santander i l'Albacete a segona A. Però en els partits d'anada disputats diumenge es va comprovar la gran dificultat i la igualtat dels partits de la fase d'ascens, ja que cap dels quatre equips catalans va poder guanyar. El Llagostera va perdre al camp d'un Avilés que es va mostrar molt superior i en la tornada li tocarà la gesta de remuntar un 2-0 al seu estadi. El Lleida i el Nàstic no van poder aprofitar el fet de jugar a casa per aconseguir un bon avantatge per a la tornada, i cap dels dos va poder passar de l'empat. Els blaus, si més no, no van

encaixar cap gol (0-0) i afrontaran una tornada molt oberta al camp del Leganés, mentre que el Nàstic i el Sestao River van signar un 1-1 que farà que els tarragonins hagin de buscar la porteria rival a Las Llanas. En teoria, el millor resultat és el de l'Hospitalet, un 2-2 al camp de La Hoya Lorca, però el fet que l'empat dels locals arribés en els últims minuts del duel fa que el balanç dels riberencs sigui bastant agrejolç.

De totes maneres, tothom estava avisat i ningú no esperava encarrilar l'eliminatòria en l'anada. El partit entre el Lleida i el Leganés, el més tancat de tots, va ser un clar exemple de la importància de no cometre errors per no donar cap avantatge al rival i d'acceptar que més val que l'eliminatòria no es decideixi fins als últims minuts de la tornada que no pas haver de remar a contracorrent. Els dos equips van prendre pocs riscos i van generar poques ocasions de gol, i els dos tècnics van donar com a bo el resultat. De fet, el del Lleida, Toni Seligrat, diu que prefereix el 0-0 que el 2-1 del partit d'anada de l'eliminatòria de la temporada passada contra el mateix Leganés, per evitar el relaxament dels seus.

Per a l'Hospitalet i el Nàstic, l'empat de l'anada canvia poc –asseguren– la manera com enfocaran la tornada, ja que els dos equips confien en les dinàmiques dels últims mesos. Kiko Ramírez afirma que l'Hospitalet, malgrat el petit avantatge del 2-2, voldrà demostrar la condició de local solvent portant la iniciativa del joc sense especular amb el resultat. Al Nàstic, tant el tècnic, Vicente Moreno, com el capità, Xisco Campos, consideren que encara que viatgessin a Sestao amb avantatge buscarien producció ofensiva per obtenir un bon resultat, ja que són conscients que tancar-se a Las Llanas no és un bon mètode per sobreviure-hi.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/748186-una-gesta-i-molta-suor.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El%20Punt%20Avui